

LIBRIS | We know
MICHAEŁ GURIAN

și Kathy Stevens

Înțelege-l și ajută-l *pe* băiețelul tău

Traducere de Oana Florentina Mânatu

Teora

The Mind Of Boys - Saving Our Sons From Falling Behind In School And Life

Copyright © 2008 Teora USA LLC

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin editurii Teora USA.
Reproducerea integrală sau parțială a textului sau a ilustrațiilor din această
carte este interzisă fără acordul prealabil scris al editurii.

Translation from The Mind Of Boys - Saving Our Sons From Falling Behind
In School And Life

Copyright © 2005 by Michael Gurian.

Published by Jossey-Bass

A Wiley Imprint

989 Market Street, San Francisco, CA 94103-1741

All right reserved.No part of this book may be reproduced or transmitted in
any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying,
recording or by any information storage retrieval system, without permission
from publisher.

Distribuție în România prin

Editura Teora SRL

Calea Moșilor 211, sector 2,

Cod 020863, București

Tel.: 021 - 619.30.04,

Fax: 021 - 210.38.28

Design copertă: Gheorghe Popescu

PSI BAIETELUL TAU, INTELEGE-L

ISBN 10: 1-59496-501-3

ISBN 13: 978-1-59496-501-2

466

Printed in Bulgaria

CUPRINS

MULȚUMIRI	XI
-----------	----

INTRODUCERE	I
-------------	---

PARTEA ÎNTÂI
SĂ PROTEJĂM MINTEA BĂIEȚILOR
17

I CRIZA ACTUALĂ	19
-----------------	----

Chiar există o criză?	20
-----------------------	----

Înțelegerea și remedierea crizei	28
----------------------------------	----

Pasul următor	38
---------------	----

2 CUM ÎNVAȚĂ BĂIEȚII	40
----------------------	----

O nouă știință	42
----------------	----

Energia băieților	43
-------------------	----

Neconcordanța dintre băieți și educația convențională	51
---	----

Față în față cu un mit educațional	54
------------------------------------	----

Renunțarea la mitul maleabilității și promovarea modului <i>real</i> în care învață băieții	57
--	----

Un model care vine în sprijinul băieților	60
---	----

în vederea protejării minții acestora	60
---------------------------------------	----

Să trecem la fapte	62
--------------------	----

PARTEA A DOUA

SĂ LE OFERIM BĂIEȚILOR UN MEDIU DE ÎNVĂȚARE PROPICE LOR

63

3	SĂ CONTRIBUIM LA EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ A BĂIEȚILOR	65
	Protejarea potențialului de învățare al unei minți tinere	67
	Crearea legăturilor afective și a atașamentului	68
	Probleme deosebite cu care se confruntă băieții în privața relațiilor de atașament	73
	Zece strategii de promovare a atașamentului	74
	Importanța emoțiilor în educația timpurie a băiatului	76
	Filosofia esențială a actului opțional	78
	Promovarea dezvoltării verbale a unui băiat de vârstă mică	80
	Realizarea echilibrului dintre dezvoltarea micro- și macromotorie	83
	Calmarea factorilor invizibili de stres din viața unui băiat	84
4	MEDII PREȘCOLARE ȘI DE EDUCAȚIE TIMPURIE EFICIENTE PENTRU BĂIEȚI	86
	Asigurarea unui mediu de studiu propice băieților	88
	Băieții și problemele senzoriale	93
	Pauzele creierului	96
	Muzica și creierul	97
	Lecția în aer liber	99
	Aveți nevoie de cuvinte pentru a vă folosi creierul?	100
5	ELIMINAREA PRINCIPALILOR FACTORI DE STRES DIN VIAȚA BĂIEȚILOR	102
	Promovarea sănătății cerebrale	104
	Leziunile cerebrale	104
	Timpul petrecut în fața ecranului – televizor, video, jocuri video, computer	107
	Ce bea și ce mănâncă un băiat	114
	Frumusețea sănătății cerebrale	119

PREDAREA PROGRAMEI ȘCOLARE ÎN MANIERE ATRACTIVE PENTRU BĂIEȚI

121

6	SĂ-I AJUTĂM PE BĂIEȚI SĂ ÎNVEȚE LA CITIRE, SCRIERE ȘI DEZVOLTAREA VORBIRII	123
	Ce pot face părinții?	125
	Ce pot face profesorii	141
	Oare eroii citesc și scriu?	152
7	SĂ-I AJUTĂM PE BĂIEȚI SĂ ÎNVEȚE LA MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE	154
	Relevanță!	156
	Ce pot face părinții pentru a-i ajuta pe băieți să învețe la matematică	156
	Ce pot face profesorii pentru a ajuta băieții să învețe la matematică	165
	Ce pot face părinții pentru a-i ajuta pe băieți să învețe la științe	172
	Ce pot face profesorii pentru a-i ajuta pe băieți să învețe la științe	179
	Importanța artelor și a sportului în procesul de învățământ	185
8	CUM SĂ FOLOSIM EFICIENT CLASELE UNISEX	187
	Căutarea esențială a egalității	189
	Succesul claselor unisex	192
	Cât este de important ca profesorii și părinții să îmbrățișeze ideea	198
	Educația sexuală la clasele unisex	202
	Cum să aduceți inovațiile legate de învățământul unisex în școala dumneavoastră	204

PARTEA A PATRA

CUM SĂ-I AJUTĂM PE BĂIEȚII CARE AU NEVOIE DE AJUTOR SUPLIMENTAR

207

9	O NOUĂ PERSPECTIVĂ ASUPRA DIFICULTĂȚILOR DE ÎNVĂȚARE, AFECȚIUNILOR ADD/ADHD ȘI PROBLEMELOR COMPORTAMENTALE	209
	Fragilitatea înăscută a creierului masculin	213
	O schimbare de abordare	218
	Stabilirea diagnosticului corect	221
	Tratamentul	228
	Cum să devenim optimiști	234

IO	CUM SĂ LUPTĂM ÎMPOTRIVA SLABEI MOTIVAȚII ȘI A SLABEI PERFORMANȚE ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE LA BĂIEȚI	236
	Băieții slab motivați, care nu obțin rezultate pe măsura potențialului lor	237
	Unele cauze ale slabei motivații – și unele remedii	238
	Când băieții înzestrați sunt slab motivați	250
	Cum să-i motivăm pe fiii noștri	253
II	CE POT FACE PĂRINȚII ȘI PROFESORII PENTRU A MOTIVA BĂIEȚII LA ÎNVĂȚĂTURĂ	255
	Ce pot face părinții	256
	Ce pot face profesorii	266
	Sprrijinirea băieților dotați, dar care obțin rezultate nesatisfăcătoare	269
	Rolul-cheie pe care îl pot juca bărbații în motivarea băieților	273
	Nici un băiat nu trebuie să rămână în urmă	277
I2	CUM SĂ-I AJUTĂM PE BĂIEȚII SENSIBILI DIN ȘCOLILE NOASTRE	278
	Creierle-punte	280
	Combaterea stereotipurilor legate de apartenența sexuală	281
	Viața afectivă a băieților sensibili	283
	Ce pot face părinții în sprijinul băieților sensibili	288
	Ce pot face profesorii în sprijinul băieților sensibili	295
	Să alegem calea succesului	299
	EPILOG	301
	NOTE	303
	BIBLIOGRAFIE	323
	ANEXĂ: ZECE SFATURI PENTRU ABORDAREA ACȚIUNILOR DE INTIMIDARE ÎNTREPRINSE DE UNII DINTRE BĂIEȚI	327
	INSTITUTUL GURIAN	331
	DESPRE AUTORI	333
	INDEX	335

Criza actuală

Date fiind riscurile pe care băieții și le asumă în mod firesc, o mamă este gata să înfrunte zilnic o mulțime de situații de criză de mică amploare. Cât despre situația de criză din educația fiului meu – aceea m-a luat complet prin surprindere.

– KATHY STEVENS

LA INTRAREA ÎN CLĂDIREA ȘCOLII PREGĂTITOARE ESTE UN AFIȘ PE CARE SCRIE: „TOȚI copiii sunt bineveniți“. O familie compusă din mamă, tată și un fiu în vârstă de trei ani sosește cu mașina în mica parcare. Părinții au ales această școală pregătitoare dintre multe altele din cartier. Acum, inimile le bat cu putere pentru că aceasta este prima zi de școală a fiului lor. Coboară din mașină, îi desfac fiului centura de siguranță, îl dau jos din mașină și se îndreaptă împreună spre intrarea principală.

O tânără le iese în întâmpinare și îi salută pe noul elev și pe părinții acestuia. Băiatul tremură o clipă la gândul că părinții urmează să îl lase acolo. Îi îmbrățișează, plânge puțin, dar pleacă apoi împreună cu profesoara pe care de-abia a cunoscut-o – o tânără prietenoasă care îl ține de mână și îl prezintă celorlalți copii. Băiatul se întoarce și le face cu mâna lui Mami și lui Tati. Îi fac și ei cu mâna și se îndepărtează tăcuți.

Acest băiețel nu poate înțelege pe deplin speranțele și visurile părinților săi. Nu are de unde să știe cât de mult își doresc ca această școală și cele pe care fiul lor le va urma în viitor să îl stimuleze și să îi îmbogățească mintea.

Părinții au încredere că sistemul educațional dispune de profesori și personal instruit să predea băieților. Nici nu pleacă bine de la școala pregătitoare, și acești părinți își și imaginează cum se va dezvolta mintea fiului lor, notele bune pe care le va lua, profesorii pe care îi va avea, precum și cunoștințele, dragostea de viață și experiența pe care le va câștiga în cei doisprezece sau mai mulți ani de școală. Acești părinți și-au încredințat fiul unui sistem educațional care, cred ei, a demonstrat de-a lungul timpului că este foarte promițător.

În ceea ce-l privește pe fiul lor, poate că aceste promisiuni se vor împlini.

Pe de altă parte, este la fel de probabil să nu se îplinească. Pentru această familie, poate fi începutul unei crize educaționale. În plus, această familie nu este și nu va fi singura care trece printr-o astfel de criză.

Chiar există o criză?

Cuvântul *criză* este folosit în prezent cu multă ușurință. Prin urmare, merită tratat cu oarecare suspiciune. De fapt, Kathy și cu mine am încercat să nu-l folosim, gândindu-ne: „În fond, mulți băieți se descurcă de minune. Chiar putem să numim *criză* această situație?” Ne-am spus: „Ei da, familiile Gurian și Stevens au îndurat, s-au luptat și și-au biruit problemele, dar este aceasta cu adevărat o *criză* națională sau internațională?” Am privit înapoi la lunile ce au urmat incidentului de la Liceul Columbine*, timp în care personalul Institutului Gurian și mulți experți au fost solicitați de către media să comenteze și să facă o analiză a celor întâmplate și a cauzelor. Atunci am aflat că utilizarea cuvântului *criză* poate genera o teamă nejustificată pentru viețile copiilor, o goană după senzational care poate afecta școli și familii, care poate răspândi un sentiment de deznădejde și *obstrucționa* schimbările necesare și rezolvarea situației.

Cu toate acestea, am sfârșit prin a utiliza acest termen. Da, ne pare rău să spunem, chiar există o *criză*.

În acest capitol sperăm să vă convingem să folosiți acest cuvânt nu doar ca pe un semnal de alarmă negativ, ci mai degrabă pentru a vă stimula să faceți schimbări cu caracter pozitiv. Iată câteva dintre lucrurile pe care le spun părinții și educatorii cu privire la situația cu care se confruntă băieții la școală în fiecare zi.

* Pe 20 aprilie 1999, la Liceul Columbine din Jefferson County a avut loc un masacru. Doi adolescenți au tras focuri de armă, ucigând 12 colegi și un profesor și rănind alte 24 de persoane, după care s-au sinucis, (n. trad.)

Laurie Hoff, mamă a trei copii, din Neenah, Wisconsin, ne-a scris: „Am un băiat de treisprezece ani. Nu pot numi școala gimnazială pe care o urmează decât «anti-băieți». Temele, disciplina, modul cum este structurată o zi îl fac să se mențină cu greu pe linia de plutire într-un sistem care lucrează împotriva lui.”

Netty Cruscan, expert din Marion, Kentucky, ne-a scris: „Sunt consilier pe probleme de dezvoltare. Evaluez și intervin pentru a rezolva întârzierile în dezvoltare. Observ că majoritatea copiilor de pe lista mea de clienți sunt băieți.”

Linda Sullivan, mamă a doi copii, din Virginia, ne-a scris: „Sunt din ce în ce mai alarmată de numărul crescând de băieți cărora li se spune că suferă de probleme de procesare, ADHD, deficiențe de învățare, probleme de adaptare, anxietate, probleme de concentrare. Din întâmplare, am descoperit astăzi o școală parohială din zona noastră, unde 8 din 20 de elevi dintr-o clasă de a treia fac tratament cu Ritalin.”

Teribilul adevăr

Acești părinți și experți sunt îngroziți. Au și motive să fie. Comunitățile în care trăiesc ignoră date statistice dureroase, așa cum arătăm în caseta „Știați că?”.

Problemele cu care se confruntă băieții la școală nu țin cont de grupurile economice și etnice. Deși poate părea tentant din punct de vedere politic să spunem că albi de sex masculin, cu venituri mari, trebuie să se descurce bine, în realitate acesta nu este un fapt care poate fi luat drept sigur. Institutul Gurian tocmai a fost solicitat să acorde asistență unui prestigios liceu particular de băieți, unde majoritatea elevilor sunt albi și de condiție foarte bună. Un procent de 50% dintre băieții din școală, din toate clasele, primesc D sau F la cel puțin o materie. Deci există probleme chiar și în cazul băieților albi.

Afro-americanii reprezintă un alt grup în cadrul căruia se pot constata situații de criză. Este mai probabil în cazul băieților afro-americani decât în cazul altora (1) să fie etichetați ca având dificultăți de învățare și să fie mutați în clase speciale, (2) să nu participe la cursurile ținute în vederea susținerii testelor de plasare în cadrul universităților, (3) să nu aibă rezultate la fel de bune ca alți băieți la matematică și științe și (4) să obțină rezultate sub nivelul anului lor de studiu la testele standard.

Pedro Noguera, profesor la Facultatea de Științele Educației de la Harvard, a studiat prestația academică a persoanelor afro-americane de sex masculin, întocmind un raport cu următoarele date: în timp ce 90% dintre

?? Știați că ??

- În cea mai mare parte, notele de D și F sunt obținute de băieți, în majoritatea școlilor – în unele, procentul este chiar de 70%.
- Băieții creează 80% dintre problemele de disciplină.
- Dintre copiii diagnosticați cu dificultăți de învățare, 70% sunt băieți.
- Dintre copiii diagnosticați cu dereglări comportamentale, 80% sunt băieți.
- Peste 80% dintre copiii de vârstă școlară care fac tratament cu Ritalin sau alte medicamente asemănătoare sunt băieți. În anul 2004, numărul băieților supuși unui tratament cu Ritalin se apropia de cinci milioane. (Statele Unite consumă 80% din producția mondială de Ritalin.)
- Conform Departamentului Educației al SUA, fiii noștri sunt în medie cu un an-un an și jumătate în urma fetelor la citire și scriere. (Fetele sunt în urma băieților la matematică și științe, dar în măsură mai mică.)
- Dintre cei care își abandonează studiile în timpul liceului, 80% sunt băieți.
- Persoanele de sex masculin reprezintă acum mai puțin de 44% din „populația” facultăților.

subiecții sondajului „erau ferm de acord” că ar dori să reușească în activitatea școlară, doar 22% au răspuns că „muncesc din greu ca să ia note bune”, iar 42% „au negat ferm că profesorii îi sprijină sau sunt interesați de reușita lor școlară.”²

Criza cu care se confruntă educația persoanelor de sex masculin nu se limitează la Statele Unite. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică a implementat un proiect cu o durată de trei ani în vederea studierii cunoștințelor și aptitudinilor adolescenților de cincisprezece ani din întreaga lume, utilizându-se un test de evaluare numit Programul de Evaluare a Elevilor pe plan Internațional (PISA)³. Evaluarea s-a concentrat pe citire, matematică și gradul de familiarizare cu domeniile științifice. În Statele Unite, Anglia, Canada, Australia, Germania, Franța și Japonia – în fapt, în treizeci și cinci de țări dezvoltate – fetele i-au întrecut pe băieți conform indicatorilor educaționali generali, rezultatele la teste ale băieților afectând cel mai mult datele statistice generale la subiecte de bază precum citirea și scrierea.

În Canada, a fost implementat în 1993 Programul Ciclic de Evaluare a Rezultatelor Școlare; acesta evaluează competențele la matematică, citire, scriere și științe. În ciclul 2002, s-au înregistrat diferențe semnificative între băieți și fete la scriere.⁴ La fel ca și în cazul evaluării PISA, fetele i-au întrecut pe băieți la aproape toate nivelurile.

În octombrie 2002, Australia a publicat un raport intitulat *Boys: Getting It Right* („Băieții: Să-i înțelegem mai bine“). Acest raport, care se concentra pe educația băieților în Australia, a fost rezultatul unui amplu efort național, inițiat de Camera Reprezentanților în vederea identificării factorilor determinanți ai declinului prestației școlare a băieților din țară. S-au ținut audiențe în întreaga țară și peste două sute de martori au prezentat descoperirile și informațiile rezultate din munca lor de cercetare, desprinzându-se anumite concluzii și recomandări. În general, acest studiu a reliefat următoarele: cadrul existent, nediferențiat pe sexe, nu lua în considerație într-un mod adecvat necesitățile sociale și educaționale ale băieților din Australia.⁵

Similar, Anglia a studiat datele ce o priveau, din care a reieșit că băieții sunt întrecuți de fete la „majoritatea materiilor și nivelurilor de vârstă“. Diferența dintre sexe observată în cazul elevilor britanici a fost identificată în cadrul tuturor grupurilor minorităților etnice, iar cercetătorii au susținut că „nu băieții sunt problema, ci școlile.“⁶ Un fapt interesant, majoritatea concluziilor semnificative din Canada, Australia și Anglia nu au fost date publicității de către presa din SUA.

Mulți dintre fiii noștri pot într-adevăr învăța în aproape orice mediu: sunt înzestrați; câștigă concursuri de ortografie sau de arta dezbaterei; citesc ultima carte din seria Harry Potter într-o săptămână. Cu toate acestea, marea majoritate a copiilor care an după an înregistrează eșecuri sunt băieți. Elevii care de-abia trec clasa, cei cu dificultăți de învățare sau aceia care nu promovează și pentru care părinții și profesorii solicită sprijin suplimentar în activitatea școlară sunt în principal băieți.

Copiii care scad nivelul rezultatelor la diferite teste și examene sunt în special băieții. Copiii care se revoltă împotriva sistemului educațional sunt în special băieții. Copiii cu care profesorii noștri găsesc că este cel mai dificil de lucrat sunt fiii noștri.

Ce au descoperit experții

Kathy și cu mine nu suntem singurii îngrijorați de criza pe care o traversează procesul de educare și dezvoltare a minții băieților. În ceea ce privește ciclul primar, Dan Kindlon, cercetător la Harvard, și Michael Thompson, psiholog

școlar, au scris în *Raising Cain* („Dezlănțuindu-l pe Cain“)*: „De la grădiniță și până în clasa a șasea, un băiat petrece mai mult de o mie de ore pe an la școală... Acolo, un băiat obișnuit face eforturi deosebite pentru a satisface cerințele programei școlare în ceea ce privește evoluția sa și dezvoltarea capacității de studiu în cadrul procesului de învățământ... Pe un grafic reprezentând dezvoltarea, unii băieți o iau înaintea altora, iar unele fete rămân în urmă, dar comparând băiatul obișnuit cu fata obișnuită, vom constata că băiatul este dezavantajat în contextul ciclului primar.“⁷

William Pollack, psiholog la Harvard, autorul cărții *Real Boys* („Băieți adevărați“), a studiat respectul de sine în ceea ce privește capacitățile de învățare la băieții din ciclul gimnazial și liceu. El scrie: „Studiile recente arată nu numai faptul că respectul de sine al băieților este mai fragil decât cel al fetelor și că încrederea băieților în propriile capacități de învățare are de suferit, dar indică și o probabilitate mai mare, în cazul băieților, de a fi protagoniștii unor incidente disciplinare, de a fi suspendați de la ore sau chiar de a abandona școala.“⁸

În cartea *The War Against Boys* („Războiul împotriva băieților“), Christina Hoff Sommers consemnează un studiu recent al MetLife, unul dintre cele mai ample de acest gen, în urma căruia s-a descoperit că, în cadrul sistemului nostru educațional actual, este probabil ca mai multe fete decât băieți să își dorească o educație bună și că mai mulți băieți decât fete (31% față de 19%) au sentimentul că profesorii nu-i ascultă atunci când au ceva de spus.⁹

Sommers atrage atenția și asupra unor studii organizate de Departamentul Educației din Statele Unite. Elevii de clasele a opta și a douăsprezecea au constituit subiecții unei cercetări întreprinse de experți, care avea ca obiect așteptările lor. Fetele din ambele clase s-au dovedit a avea așteptări profesionale mai înalte decât băieții – mai multe eleve decât elevi se vedeau peste ani terminând liceul, facultatea, studii aprofundate sau cursuri de pregătire profesională.

Cercetătoarea guvernamentală Diane Ravitch a sintetizat situația sistemului nostru educațional astfel: „Din perspectiva elevilor de școală generală sau liceu – acei tineri care stau în bănci an după an și observă ce se întâmplă – atât băieții, cât și fetele au căzut de acord asupra unui fapt: școlile le favorizează pe fete.“¹⁰

* „To raise Cain“ înseamnă „a da naștere la tulburări/agitație; a face un scandal monstru; joc de cuvinte pentru că „to raise“ înseamnă și „a crește copii“, iar Cain știm că este fiul mai mare al lui Adam și al Evei, cel care și-a omorât fratele, pe Abel, creând astfel primele „probleme disciplinare“. (n. trad.)

Cercetările Institutului Gurian confirmă descoperirile altor cercetători: după douăzeci de ani de studiu și nenumărate programe-pilot implementate în școli din aproape toate statele SUA, precum și din Canada și Australia, am ajuns la concluzia că, indiferent dacă băieții din familia dumneavoastră au rezultate foarte bune sau slabe, ei se confruntă cu riscul de a avea parte de predare, conducere și îndrumare ce țin de un sistem care este posibil să îi considere plini de lipsuri și defecte și să ignore orice cale de a-i îndrepta sau de a se îndrepta.

Această situație dificilă creează pentru băieți o problemă care ne va afecta civilizația din ce în ce mai mult în următoarele decenii, dacă nu o înfruntăm chiar acum.

Tot mai mulți dintre părinții care își aduc fiii la școală în prima zi vor constata că măcar unul dintre aceștia va traversa mai devreme sau mai târziu o situație de criză în parcursul său educațional.

Terry Culpepper, o mamă din Arizona, ne-a scris: „Fiul meu și trei dintre prietenii lui au început să chiulească foarte mult de când au intrat în ciclul gimnazial. Mă străduiesc, dar nu știu ce să fac.“

Isaiah Olson, un tată din Detroit, ne-a scris: „După părerea mea, băieții afro-americieni se confruntă cu o problemă serioasă la școală. Nu se integrează. Nu este vorba numai de rasă. Este altceva. Rata abandonului școlar în cazul băieților de culoare a ajuns acum să fie de două ori mai mare decât în cazul fetelor de culoare. Și în comunitatea noastră există o diferență între sexe.“

Trace, un elev de clasa a noua din Oregon, i-a spus consilierului școlar: „Ca elev, sunt un ratat. Știu asta, părinții mei o știu, la fel și profesorii. Nu e nimic de făcut.“

Acești oameni traversează în mod cert o situație de criză. La un anumit nivel, încrederea lor în educație este distrusă. Aceste e-mail-uri și scrisori sunt doar câteva dintre miile de mesaje pe care noi și alți cercetători le primim în mod constant.

Băieții pe care îi cunoașteți

Statistici, povestiri cu caracter personal, sentimentul că vă confrunțați cu o criză – toate acestea nu vă ating dacă nu aveți cunoștința de băieți, școli și familii care suferă inutil. Care este situația în școala, căminul, comunitatea dumneavoastră?

Ca părinte:

- Cunoașteți băieți cu o minte strălucită, dar care nu obțin rezultate pe măsură la școală?
- Cunoașteți băieți perfect capabili să rezolve cu succes o sarcină acasă sau în altă parte, dar care nu-și găsesc motivația la școală?
- Cunoașteți băieți care iau note proaste, rămân în urmă, nu pot sau nu vor să rezolve temele care li se dau?
- Există băieți care sunt buni la o materie, de exemplu la matematică, dar foarte slabi la alta, de exemplu la citire?
- Câți dintre băieții din clasa copilului dumneavoastră fac tratament cu Ritalin sau Adderal? Au fost testați acești băieți în mod științific pentru depistarea afecțiunilor ADD*/ADHD, sau medicația este o urmare a unor probleme de ordin general pe care băieții le au la școală?
- Cunoașteți băieți sau familii pentru care problemele de la școală durează de ani de zile?
- Cunoașteți adolescenți care nu sunt pregătiți în mod adecvat pentru a obține o slujbă bună sau – chiar mai dureros – pentru a se dezvolta ducând o viață sănătoasă și fericită?

Ca profesor sau specialist în domeniul învățământului:

- În clasa dumneavoastră există mai multe cazuri de băieți sau de fete care în mod constant obțin rezultate sub potențialul lor?
- Primesc băieții din școala dumneavoastră un număr disproporționat de mare de note mici, mai ales la citire, scriere și dezvoltarea vorbirii?
- Se recurge, de preferință, la tratament medicamentos în cazul mai multor băieți decât este necesar?
- Băieții din clasa dumneavoastră renunță să mai învețe, sunt etichetați într-un anumit fel și intră în mai multe încercături decât ar trebui?
- Ați observat cât de mulți băieți cu minte strălucită decid să nu meargă mai departe la facultate?

Sistemul nostru educațional are multe aspecte pozitive, dar cu toate acestea aproape fiecare clasă are unul sau mai mulți Michael Gurian sau Karl Michael.

* Attention Deficit Disorder. Imposibilitatea controlării comportamentului, cauzată de dificultatea procesării stimulilor nervoși. (n. trad.)

Ei se revoltă împotriva celorlalți băieți, a adulților, a fetelor. Când se retrag, este posibil să mai ia cu ei un băiat sau o fată. Când dau greș, își „închid” mințile, nemaivăzând nimic interesant în școală și, foarte adesea, în societate. Unii dintre acești băieți transformă furia de la școală și din viață în violență care își găsește expresia în folosirea armelor de foc sau a pumnilor în cantinele școlilor sau în clasă. Cel mai adesea, acești băieți nu fac decât să rămână în urmă și „să-și încheie socotelile”. Sfârșesc prin a fi mutați în clase speciale, prin a fi diagnosticați cu afecțiuni ce implică dificultăți de învățare sau prin a fi trecuți pe tratament medicamentos. Unii dintre ei abandonează școala. Mulți nu reușesc în viață. Devin băieții și bărbații care reprezintă exemple negative, de evitat, pentru fiii noștri.

Fiii noștri și facultatea

Pentru prima dată în istorie, persoanele de sex masculin reprezintă mai puțin de 44% dintre studenți în multe dintre instituțiile americane de învățământ superior.¹¹ Persoanele de sex feminin au fost foarte slab reprezentate în facultăți secole de-a rândul, dar acum situația s-a inversat. Începând cu jumătatea anilor 1990, numărul băieților admiși la facultate sau care au absolvit facultatea a scăzut la mai puțin de 50% - procent care ar fi considerat ideal pentru asigurarea parității sexelor. Aceasta nu ar fi o problemă dacă facultatea „nu ar fi mare lucru”, dar de fapt, un nou studiu a confirmat ceea ce mulți dintre noi intuiesc: nu numai că facultatea este adesea esențială pentru reușita unui adult, dar un număr foarte mare de persoane de sex masculin nu se mai regăsesc pe băncile facultăților.

Un nou studiu efectuat de-a lungul unei perioade de timp de către Centrul de Studiere a Pieței Muncii de pe lângă Universitatea de Nord-Est din Boston a dat la iveală efectele pe termen lung ale lipirii unui număr mare de tineri de sex masculin de reușita obținută prin intermediul educației.¹² Conform acestui studiu, dacă actualele tendințe din domeniul educației continuă, din ce în ce mai puțini dintre tinerii noștri vor absolvi liceul și vor urma facultatea, ajungându-se la un procent de circa 30% din numărul total de persoane integrate în sistemul universitar de învățământ.

Oare băieții trebuie să meargă la facultate ca să reușească în viață? Nu întotdeauna. Bill Gates nu a terminat facultatea, dar se știe că este un tată bun, un om de afaceri de succes și un membru de bază al societății. Nu atragem atenția asupra problemei facultății în cazul tinerilor de sex masculin pentru a minimaliza calitățile fiecărui individ în parte, nici pentru a deplânge succesele femeilor, ce se pot constata în numărul crescând de stu-